

Sygn. akt **III AUa 1093/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Cyran /spr./

Sędziowie: SSA Marek Borkiewicz

del. SSO Robert Macholak

Protokolant: insp.ds.biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. w Poznaniu

sprawy **M. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt VIII U 2971/13

zmienia zaskarżony wyrok o tyle, że przyznaje wnioskodawczyni prawo do renty do dnia 30 czerwca 2015 r.

del. SSO Robert Macholak	SSA Ewa Cyran	SSA Marek Borkiewicz

UZASADNIENIE

M. M. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. z 8 lipca 2013 roku, nr (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z 15 kwietnia 2014 roku w sprawie VIII U. 2971/13 zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając M. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 25 marca 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. M. (ur.(...)) od 1990 roku pracuje jako nauczyciel religii.

Odwołująca w okresie od 15 maja 2012 roku do 9 maja 2013 roku pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

28 marca 2013 roku odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 26 czerwca 2013 roku rozpoznała u odwołującej młodzieńcze zapalenie stawów u osoby dorosłej oraz zaćmę obu oczu posterydową i stwierdziła brak niezdolności do pracy

W oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, organ rentowy decyzją z 8 lipca 2013 roku odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

U odwołującej rozpoznaje się: chorobę S. oraz zaćmę posterydową tylnotorebkową obu oczu.

W oparciu o opinię biegłych Sąd Okręgowy ustalił, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy jako nauczyciel od daty złożenia wniosku do końca czerwca 2015 roku. Z opinii biegłego reumatologa wynika, że choroba S., na którą cierpi odwołująca jest to układowa postać młodzieńczego idiopatycznego zapalenia stawów, przebiegająca z gorączką, wysypką, powiększeniem węzłów chłonnych i śledziony, a także z objawami zapalenia ze strony błon surowiczych oraz wielu narządów. Odwołująca miewa częste obrzęki a nawet wysięki stawowe, stany gorączkowe, stwierdzono wysięk w worku osierdziowym, powiększoną śledzionę. Odwołująca pracuje jako nauczycielka i styka się z dużą ilością osób, co zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia infekcji. Przy stosowanej terapii odwołująca ma znacznie mniejszą odporność. Kolejne próby zmniejszenia dawek sterydów kończyły się niepowodzeniem, skutkując stanami gorączkowymi oraz znacznym wzrostem wskaźników stanu zapalnego. Posterydową zaćmą obu oczu w sposób znaczny upośledza ostrość wzroku do dali i bliży. Usunięcie zaćmy powinno przynieść poprawę widzenia. W konsekwencji odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy jako nauczyciel od daty złożenia wniosku do końca czerwca 2015 roku.

Sąd Okręgowy powołał przepisy właściwe do rozstrzygnięcia w sprawie, tj. art. 57 ust. 1, art. 12 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje jednoznacznie, że stan zdrowia odwołującej powoduje częściową niezdolność do pracy, w rozumieniu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zachodzą zatem przesłanki do przyznania odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy złożył apelację, zaskarżając wyrok w części. Apelujący podniósł zarzut sprzeczności ustaleń Sądu z zebrany materiał dowodowy, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez przyjęcie, że ubezpieczonej przysługuje renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 10 maja 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej daty końcowej przyznania świadczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na mocy z art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje osobie ubezpieczonej, jeżeli spełniła łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolna do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ustawy emerytalnej).

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1 ustawy).

Niezdolności do pracy odwołującej była przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym. Pozostałe przesłanki warunkujące prawo do spornego świadczenia były bezsporne.

Słusznie Sąd I instancji wskazał, że dowód z opinii biegłych jest w sprawach o świadczenia rentowe, w których sporną jest przesłanka niezdolności do pracy tzw. dowodem koronnym, analizującym i sumującym przeciwstawne oceny prezentowane przez strony. Sąd nie może zastępować tego dowodu innym, np. dowodem z zeznań świadków, zaświadczeń lekarskich.

Jednocześnie dodać trzeba, że dopuszczając tego rodzaju dowód sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeśli jest ona prawidłowa i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym (tak m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18 września 2014 roku w sprawie III AUa. 14/14).

Z opinii sporządzonej przez biegłych na potrzeby niniejszego postępowania wynika jednoznacznie, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy od daty zgłoszenia wniosku do końca czerwca 2015 roku.

Wobec powyższego, należało uwzględnić apelację i zmienić zaskarżony wyrok, przyznając powódce prawo do renty do 30 czerwca 2015 roku, o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

del. SSO Robert Macholak	SSA Ewa Cyran	SSA Marek Borkiewicz